

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V zmislu §. 17. društvenih pravil sklicuje se

OBČNI ZBOR

delniškega društva

„NARODNE TISKARNE“

na dan 22. marca 1890

ob 6. uri zvečer

v prostorih „Narodne Tiskarne“.

Dnevni red:

1. Poročilo predsednikovo.
2. Bilanca „Narodne Tiskarne“ za l. 1889.
3. Nasvet upravnega odbora o izplačanju dividend.
4. Dopolnilna volitev upravnega odbora.
5. Posamezni nasveti.

OPOMBA. §. 16. Kdor v občnem zboru hoče glasovati, mora svojo delnico vsaj pet dni pred občnim zborom v društveno blagajnico uložiti.

Upravni odbor „Narodne Tiskarne“.

V Ljubljani 11. marca.

Bolj ko se bližamo koncu legislativne dobe, večja nasprotja kažejo se mej frakcijami državno-zborske desnice. Na jedni strani prete konservativci, na drugej pa Poljaki, da se odločijo od sedanje državnozbornske večine. Nekateri vodje si prizadevajo, da bi še ohranili slogu na desnici, pa vse kaže, da bodo vsa njih prizadevanja ostala brez uspeha. Vlada bi morda še lahko poravnala nasprotja s tem, da bi vsakej frakciji na desnici vsaj nekaj dovolila, toda kakor se kaže, vlada tega storiti neče, morda pa tudi glede na razne dogovore z levicariji več ne more. Grof Taaffe le gleda, da se levicarijem toliko ne zameri, da jih bode vsaj nekaj pritegnil na svojo stran, ko bi mu sedanja večina odrekla podporo svojo. S pomočjo levicarijev in Koronijevcev bode najbrž skušal sestaviti novo državnozbornsko večino, s katero si bode Taaffe dalje pomagal.

Nasprotja na desnici so tako ostra, da jih ni

lahko več poravnati. Nemški konservativci baje nikakor nečejo vladi več delati tlake in odločno zahtevajo od ostalih desničarjev, da jih podpirajo v njih zahtevah po verskejši šoli. Druge frakcije desnice se pa za versko šolo ogreti ne morejo. Staročehe so že deželnozbornske volitve poučile, da ne smejo v tem oziru storiti nobenega koraka dalje, če nečejo zgubiti pri narodu vsega zaupanja. Čehom, kakor vsem drugim Slovanom se dozdeva, da bi bile vse druge premene bolj potrebne v šolskih zadevah, nego baš verska šola. Nasprotja mej nazori čeških zastopnikov in nemških konservativcev so tako velika, da se bi jedva dala premestiti. Ravno tako malo pa marajo za versko šolo Poljaki.

Nemški konservativci mislili so, da se jim je ponudila ugodna prilika, da prisilijo Poljake, da porabi zanje ves svoj upliv, ko je na vrsti predloga o odpisu galskega zemljiško-odveznega dolga. Izjavili so, da drugače ne bodo glasovali za omenjeno predlogo, nego da jim Poljaki pripomorejo do verske šole. Mi tu ne bomo preiskavali, v koliko so opravljene želje Poljakov, da prevzame nekoliko galskega zemljiško-odveznega dolga država, dočim so ga druge dežele plačale same, ker hočemo le narisati sedanji položaj. Začela so se bila o tej zadevi pogajanja mej Poljaki in konservativnimi poslanci planinskih dežel, ki pa neso imela uspeha. Kaj je vzrok neuspehu, mi ne vemo, morda so Poljaki čutili, da ne morejo ustreči konservativcem z ozirom na sedanjo situacijo, ko bi sami tudi hoteli.

V nedeljo je v poljskem klubu naznanil načelnik Javorski, da se mu zdi umestno, da se pogajanja s konservativci pretrgajo. V klubu se je potem unela huda debata, v kateri je več govornikov naglašalo, da se morajo stranke v državnem zboru preosnovati. Pred vsem je treba, da se Poljaki pa tudi vlada bolj približajo levici. Sklenili so naganjati vlado, da skuša se bolj opreti na levico, ker sami političnega položaja premeniti ne morejo.

Poljaki so torej že odločili se, da izstopijo iz desnice, čakajo za to le še ugodnega položaja. To bode začetek razpadu sedanje državnozbornske večine, kajti nemški konservativci bodo potem tudi postavili se na svoje noge. Nove volitve za državni zbor vršile se bodo najbrž pri vse drugačnih razmerah.

Žalostno je, da bode slovanski narod, Poljaki namreč, levicarijem pomagali do veljave. Pa kaj se hoče, odnošaji v našem parlamentarizmu so že bili postali jako neznosni, tako da mora priti premena.

Sedanja državnozbornska večina ni bila naravna, temveč le umetno sestavljena, zato se pa tudi obdržati ni mogla. Imela ni skupnega programa, brez katerega pa nobena parlamentarna večina obstati ne more. Opozicija seveda lažje izhaja brez skupnega programa, ker njej je treba le grajati, kar večina predlaga. Državnozbornska večina se baš zaradi njene mejsobojne nesloznosti ne more ponasati z nikacimi posebnimi uspehi. Vse drugače bi seveda bilo, če bi bila državnozbornska večina imela določen program. Tako je pa vsaka frakcija bolj zase postopala. Nemški konservativci so sami sestavili načrt šolskega zakona in ga usiljevali drugim. Ta pot gotovo ni bila prava in ni mogla dovesti do uspeha. Vse drugače bi bilo, da bi se bilo naročilo veljakom vseh strank desnice, da sestavijo načrt novega šolskega zakona, ki bi se bil oziral na verske in na narodne odnošaje. Tak zakon bi pa ne obležal v odseku.

Nam Slovencem pač sedaj ne ostaje družega, nego računati s sedanjim položajem in pri prihodnjih volitvah v državni zbor voliti može, ki bodo odločno zagovarjali naše pravice. To pa nas ne sme naudajati z obupom, da pridejo morda sedaj levicariji do večjega upliva. Tudi nova državnozbornska večina bode nenaravna in ne bode mogla nič pozitivnega dognati, nazadnje bode pa razpala. Vedni neuspehi parlamentarizma bodo naposled preverili odločilne kroge, da se poprej ne dajo sestaviti močne politične stranke, kakeršne so za uspešno delovanje in razvoj države potrebne, dokler se ne uresniči narodna enakopravnost in naredi konec preprirom mej narodnostimi.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 12. marca.

Če bi bode v posebnej spomenici sporočili vladi želje svoje gledé šolstva. Zahtevajo namreč, da vlada dovoli državno podporo češke akademiji

LISTEK.

Zgodovina Pugačóvljevega punta.

(Spisal A. S. Puškin, iz ruskega preložil —o.)

(Dalje.)

Jemeljan Pugačov, odslužen kazak Zimovejske stanice, je bil sin Ivana Mjajlova, umrlega pred davnimi leti. Star je bil štirideset let, srednje velikosti, temne kože in suh. Lase je imel temno-plave, brado črno, ne veliko in klinasto. Vrhnji zob je bil izbit še v mladosti v boji s pestjo. Na levem senci imel je belo znamenje in na obeh straneh prs proge, ostale po bolezni, imenovani „črna nemoč.“ Pisati in brati ni znal in križ je delal po razkolniško. Pred desetimi leti oženil se je s kazačko Sofijo Nedjužino, od katere je imel petero otrok. Leta 1770. služil je v drugi armadi, bil je pri vzetji Benderja in čez jedno leto odpuščen na Don, zaradi bolezni. Šel je zaradi ozdravljenja v Čerkask. Vrnivšega se v domovino vprašal je zimovejski ataman na občinskem zboru, odkod ima kljus, na kateri je domu prijal. Pugačov je od-

*) Božjast.

govoril, da jo je kupil v Taganrogu, kazaki pa, ki so poznali njegovo zanikrno življenje, niso verjeli in so ga poslali zato po pismeno spritevalo. Pugačov je odšel. Mej tem so zvedeli, da je nekaterim kazakom, naseljenim pod Taganrogom, prigovarjal, bežati v Kubanj. Skleneno je bilo, izročiti Pugačova sodniji v roke. Vrnivši se meseca decembra se je skrival na svoji pristavi, kjer so ga tudi prijeli, pa je srečno ubežal, se klatil tri mesece, ne ve se, kje, nazadnje, v velikem postu je zadnjič prišel tajno k svojemu domu in potrkal na okno. Žena ga je spustila notri in je dala vedeti kazakom o njem. Pugačova so vnovič prijeli in odpeljali s stražo k biritu starejšini Makarovu v Nižnjo-Čirsko stanico in odtodi v Čerkask. Na potu je zopet ušel in od tega časa se ni več prikazal na Donu. Iz izpovedb Pugačova samega, konec leta 1772, pripeljanega v pisarnico za dvorne zadeve je že bilo znano, da se je po svojem pobegu skrival za poljsko mejo v „razkolnični slobodi“ Vetki, potem vzel potni list od Dobrjanske predstraže, izdaviš se za izseljenca iz Poljske, in se prebiral do Jaika. — Vse te vesti so bile javno razglašene; mej tem je pa vlada prepovedala narodu razgovarjati se o Pugačovu, čegar ime je razburjalo proprosto ljud-

stvo. Ta začasna policijska naredba je imela zakonito veljavo tako dolgo, da je prestol zasedel pokojni gosudar car Aleksander, in takrat je še le bilo dovoljeno pisati in tiskati o Pugačovu. Še danes ostarele priče tedanjega punta neradi odgovarjajo na vprašanja radovednežev.

V. Poglavje.

(Razpolaganja Bibikova. Prvi uspehi. Vzetje Samare in Zainska. Deržavin. Mihelson. Nadaljevanje obsedanja Jaickega gorodka. Svata Pugačova. Razrušenje Iecke Zaščite. Smrt Lisova. Bitka pod Tatiščevo. Beg Pugačova. Kaznovanje Hlopuše. Oslobojenje Orenburga. Pugačov v drugič razbit. Bitka pri Česnokovki. Oslobojenje Ufe in Jaickega gorodka. Smrt Bibikova.)

Nazadnje so se vender vojske, od povsod poslance proti Pugačovu, začele bližati svojemu odkazanemu mestu. Bibikov jih je obrnil proti Orenburgu, generalni major knez Golicev je moral s svojim korom zastaviti moskovsko cesto, delovaje od Kazani do Orenburga. Generalnemu m. vojru Mansurovu je bilo izročeno desno krilo, zaradi obrambe Samarske linije, kamor sta sledila s svojima oddelkoma major Mufel in podpolkovnik Grinev. Generalni major Larionov je bil poslan v Ufo in Jekaterinburg, Dekalong je branil Sibirijo in je imel

znanostij, osnuje češko bogoslovno fakulteto v Pragi, oskrbi češko medicinsko fakulteto z vsemi potrebnimi pripravami in klinikami, zgradi nov kemični laboratorij in osnuje stolico za melioracije na Praski češki politehnik, češki obrtni šoli v Pragi in Brnu popolni v višji češki obrtni šoli, češko obrtno šolo v Plznu pa tako popolni, da bode jednaka z nemško, češke privatne gimnaziji v Opavi dovoli državno podporo, več čeških zasobnih in občinskih srednjih šol pa vzame v državno oskrb.

Srednja stranka **moravskega** veleposestva je baje izjavila, ko se je pogajala zastran obnovljenja kompromisa, da hoče delati na to, da se pomanjšajo nasprotja mej obema narodnostima v deželi. Liberalci so baje tudi obetali, da jo bodo v tem oziru podpirali. Tako poročajo oficijozna glasila. Mi seveda tem vestem ne pripisujemo nobene važnosti. Če bi bila srednja stranka zares želela Čehom pomoči do enakopravnosti, bi ne bila sklepala kompromisa z liberalci, ki so že tolikrat pokazali, da ne marajo za spravo s Čehi.

Letos bodo v **Bukovini** volitve za deželni zbor. V tej kronovini biva mnogo Rusinov, pa sedaj se njih glas v deželnem zboru še ni dosti slišal. Udeleževali so se le malo političnega življenja. Letošnjih volitev se pa hočejo Rusini v obilnem številu udeležiti in so že začeli agitacije. Z Rumuni se pogajajo, da bi z njimi sklenili kompromis. Če bodo Rusini in Rumuni drug drugega podpirali pri volitvah, bode se število zastopnikov teh dveh narodnostij v zbornici precej pomnožilo. Dosedaj so v bukovinskem deželnem zboru sedeli največ uradniki, zlasti okrajni glavari.

Vnanje države.

Vlada **bolgarska** ne misli proglasiti nezavisnosti, če bi se Turčija ne ozirala na njene želje in ne priznala kneza. Zato je Stambulov premoder. Vsa diplomatska akcija je le bolj volilni manevar, kajti bližajo se nove volitve za sebranje, katerih se bode baje udeležila vsa opozicija.

Vlada **ruska** pripravlja nov zakon za varstvo mladoletnih delavcev v tovarnah. Po tem zakonu bodo taki delavci morali pohajati šolo in ob nedeljah in praznikih jih ne bode smel nikdo siliti k delu. Rusija se ne udeleži konference v Berlinu, temveč hoče delavcem njih stanje polagoma zboljšati z dobrimi zakoni in naredbami, ki bodo primerne ruskim razmeram.

Polkovnik Stoffel je priporočal sporazumljenje mej **Nemčijo** in **Francijo**, katero se pa le da doseči, če Nemci Franciji vrnejo Alzacijo in Loreno. Nemški in francoski listi so se bavili s Stoffelovim mnenjem in vsi se ujemali v tem, da ni misliti, da bi Nemci tebi nič meni nič vrnili Francozom omenjeni pokrajini. Sedaj je pa še maršal Mac Mahon izustil o Stoffelovih predlogih svoje mnenje. Maršal trdi, da ni misliti, da bi Nemci vrnili Francozom Alzacijo in Loreno, dokler vlada sedanji cesar. Cesar Friderik bi pa bil za tako sporazumljenje, da je dlje časa živel. Po bitvi pri Sedanu je bil prestolonaslednik Friderik njega prišel pohoditi. On ni mogel govoriti z njim, a princ se je precej časa razgovarjal s pobočnikom njegovim. Rekel je, da Moltke hoče, da bi Franciji vzeli nekaj ozemlja, pa on ni za to, ker bi Francozi tega nikdar ne pozabili. Maršal je preverjen, da je princ še jednako sodil, ko je postal cesar.

V **angleškem** ministerstvu je v kratkem pričakovati več sprememb. Mej ministri se pojavljajo razna nasprotstva, unijonistični liberalci in radikalni konservativci ne marajo dolgo več podpirati vlade, ako se kateri njih vodij ne pokhče v ministerstvo. Posebno bi Chamberlain in Churchill rada bila zopet ministra. Salisbury pa seveda prav nič ne mara teh dveh mož v ministerstvo, ker je znano, da sta precej trmasta in nesta vajena pokoriti se-

odposlati majorja Gagrina z jedno poljsko komando zaradi obrambe Kungura. V Malikovko je bil poslan gvardije poročnik Deržavin zaradi obrambe Volge od strani Penze in Saratova. Uspeh je opravičil ta razpoloženja. Bibikov je s početka v mislih dvomil na svojo vojsko. V enem izmed polkov (v Vladimirskem) so se pokazali privrženci Pugačova. Načelnikom mest, katere je polk prehodil, je bilo ukazano, razposlati po krčmah preoblečene uradnike. Na ta način so bili šuntarji spoznani in zasačeni. Pozneje je bil Bibikov zadovoljen s svojimi polki. „Reči moje, hvala Bogu (je pisal v februarju), so od ure do ure boljši; vojske se pomikajo h gnezdju hudodelcev. Da so z menoj zadovoljni (v Petrogradu), razvidim iz vseh pisem; samo gos naj bi vprašali: ali ne zebe v noge?“

Major Mufel se je s poljsko komando 29. decembra približal Samari, katero je pretekli dan četa puntarjev bila zavzela. Prišli so mu nasproti, a razbil jih je in gual prav do mesta. Tukaj so mislili pod zaščito mestnih topov protiviti se. Dragunci pa so potegnili sable, ujabali v mesto in sekali in teptali bežeče. Ravno ta čas pokazali so se stavropoljski kalmiki dve vrsti od Samare, gredoči puntarjem na pomoč. Zbežali so, ko so zagledali proti njim poslano konjico. Mesto je bilo očiščeno.

mnenju večine. Oba sta že ministrovala, pa sta odstopila, ker se nista mogla sporazumeti s svojimi ministerskimi tovariši. Kaže se, da se bliža razpad sedanje večine angleške spodnje zbornice.

Dopisi.

Iz Budimpešte 7. marca. (Ministerska kriza.) Da bode ministerski načelnik Tisza po svojem petnajstletnem ministrovanju zdaj pa zdaj odstopil — govorilo in pisalo se je po vseh krajih. Veliki izgredi in poulični škandali leta 1889, uprizorjeni po opoziciji radi vsprejetih §§ 14. in 25. vojne postave, bili so prvi in nevarni grobokopi ministerskemu načelniku.

A najiskrenejša želja levičarjev se ni izpolnila; Tisza je ostal na krmilu ter se pomlajen in okrepan rogal brezuspešnim navalom od strani opozicije. On je namreč svoj kabinet rekonstruiral, popravil in okrepil s tem, da je ponudil zadeve justičnega ministra jako nadarjenemu juristu in spretnemu parlamentarcu — levičarju — Desideriju Szilagyi-ju, (Seljak?) in resort financ svojemu bivšemu tajniku v finančnem ministerstvu dr. Wekerle-ju. — Na novo sestavljeni kabinet je bil mej seboj soglasen in je tudi pri vsaki priliki, osobito nasproti levičarjem, poudarjal svojo solidarnost z ministerskim načelnikom.

Zgoraj omenjena člana sta se precej po svojem ustupu v ministerstvo jako krepko in odločno poprijela nujnega dela in reformacij. Justični minister hoče urediti jako slabe, da v sedanjem veku več ne mogoče pravosodne razmere in je že v marsikateri napravi pokazal svoj izredni talent.

Zraven tega pa je minister Szilagyi tudi izvršten govornik in dober parlamentarec. Ne dolgo temu sem imel priliko ga poslušati v zbornici, ko je pozvan od levece „ex abrupto“ dokazoval jako prepričalno in stvarno, v nepretrgano dve in pol ure trajajočem govoru svoje stališče ter solidarno postopanje s predsednikom kabineta!! Nikdo od levece se ni upal odgovarjati in čul se je le sem ter tja kak ironičen in sarkastičen posmeh! Gotovo ni takrat prisoten ministerski načelnik mislil, smehljaje se govorniku, da bode uprav ta človek povod njegovega padca! —

Drugi član rekonstruiranega kabineta, minister financ dr. Wekerle, še jako mlad in čil človek, privel je po dolgem in težavnem naporu finančno stanje ogerske države v ravnovesje; budget sklepa namreč skoro brez primankljaja, ako se sme vsota od 1/2 milijona tako imenovati!

Ti dve čili, mladi in krepki moči sedanjega kabineta izvolili sta najbolj priljubljeno in že obrabljeno orožje; namreč slabo finančno stanje in neznošno pravosodno upravo, levičarjem iz rok! Kaj jim je še preostajalo drugega — nego škandal, ropot, krik v zbornici in izgredi po ulicah!!

Ministerski načelnik je bil večkrat kategorično pozvan, da naj odstopi, ker ne sodi več novim idejam, izposojenim od levece itd. Da, poslanec grof Gavril Karolyi mu je celo v obraz rekel, idočemu iz zbornice poslanec: „Le pojdi, starec! ti si že siv in ne vrni se več!“ — V neki seji letošnjega zasedanja 11. decembra 1889. obljubil je minister-

šest topov in dve sto ujetih je prišlo v roke zmagovalcu. Koj za Mufelom ustopila sta v Samaro polkovnik Grinev in generalni major Mansurov. Poslednji je nemudoma poslal oddelek v Stavropolj za pomirenje kalmikov, kateri so pa zbežali na razne strani in oddelek, ne da bi jih bil videl, se je vrnil v Samaro.

Polkovnik Bibikov, oddelen iz Kazani s štirimi grenadirskimi četami in jednim eskadronom huzarjev na pomoč generalnemu majorju Freimanu, stoječemu v Bugulmi brez vsega dela, je šel na Zainsk, katera sedemdesetletni poveljnik kapitan Mertvecev je vsprejel s častjo tolpo puntarjev in jim oddal načelništvo nad mestom. Puntarji so se utrdili, kakor so umeli; pet vrst od mesta je že zaslišal Bibikov njih streljanje iz topov. Njihove ograje (palisade) so bile razrušene, baterije vzete, predmestja zasedena; vse je bežalo. Pet in dvajset puntarskih vasij je prišlo v pokorščino. Pri Bibikovu se je oglašalo na dan do štiri tisoč skesanih kmetov; dajali so jim liste in vse odpuščali domov.

Deržavin, načelnik treh fízilirskih čet, pripeljal je k pokornosti razkolniške naselbine, ležeče na bregovih Irgiza, in orde plemen, kočujočih mej Jaikom in Volgo. Zadnjič je zvedel, da se je veliko ljudstva zbralo v neki vasi z nameravanjem, iti

ski načelnik predložiti zbornici načrt novele o „domovinskem pravu“ (incolatgesetz). Načrt je bil res sestavljen, v katerem je tudi določba, da kdor je katerikoli občine imenovan „častnim občanom“ — ta ni izgubil domovinskega prava v ogerskem kraljestvu. Vsa ta stvar je bila uprizorjena radi Kossutha, koji je v večih krajih imenovan „častnim občanom“ — Ministerski načelnik je bil obljubil zbornici omenjeno novelo, oziroma načrt, predložiti precej ko se vsprejme nova postava za ogersko (ne madjarsko!) deželno brambo (honved). Ta poslednja je sedaj skoro vsprejeta in gosp. Tisza ne more spolniti svoje obljube, ker se je pokazala v kabinetu nejednost in je osobito krona zoper načrt o „domovinskem pravu“ v zmislu ministra Tisze.

Kossuth, radi kojega se je hotela prenoviti ona postava, priobčil je nedavno pismo, v katerem z ne preveč laskavimi besedami obsojuje sedanje razmere svoje domovine in tudi kronanega ogerskega kralja in njegove vlade ne priznaje! In tak človek naj bi bil še državljani ustavnega ogerskega kraljestva! Včeraj je bilo pod predsedstvom cesarja-kralja ministersko posvetovanje o tem, kako je postopati radi obljubljenе novele. Danes je bil ministerski načelnik Tisza vsprejet v avdijenci in sploh se misli, da je dal ostavko za-se in za celi kabinet. No demisija bode gotovo vsprejeta in gosp. Tisza ostane še 8 dni prezident, dokler se ne vsprejme postava za budget in za deželno brambo v mag-natski hiši! kdo bode Tiszin na-leđnik?

Mnogo se je govorilo in se še čuje, da najbrže hrvatski ban grof K. Hedervaryi. Ako je kaj resnice na tem, mi odkritosrčno čestitamo svojim sosedom Hrvatim in mu kličemo že sedaj: „Srečno pot!“

Iz Sodražice 9. marca. [Izv. dop.] Minol je predpustni čas, nastopila je resna doba, doba treznosti in postnega premišljevanja. Potihnil je ves hrup in vrišč po plesiščih in drkališčih, spravljani so trdovratni Nemci s popustljivimi Čehi! V zadregi boste, g. urednik, z gradivom! Na političnem polji „norma“, dopisov naj se sušica loti in ne preostaja Vam drugega — nego sami inserati!

„Pojte rakom žvižgat, taki vi preroki“ porečete in odpravljeni bodedo. Saj pa res že ni tako hudo. Gradiva je povsod dovolj. Le poslušajte!

Splošno je znano, da bralna društva hirajo na neke bolezn, katera bode zadušila brčkone naj stareja, bivša nekda tako na glasu. Mej ta uštetim moram naše bralno društvo, ustanovljeno l. 1869 z 61 udi, katero pa štejo sedaj samo še 11 članov. Takoj po rojstvu nastopila je zlata doba! Snovali so imenitne veselice v dobrodne namene, število udov je vedno naraščalo pod izvrstnim vodstvom čilih odbornikov, udeležili so se vseh taborov na Slovenskem, pošiljali dobro izvežbane pevce, okoličanom in meščanom v pomoč, pokazavši, da „Ribničani ni zaspani!“ — temveč zaveden, dasiravno preprost!

Z jasnim obrazom gledali so ustanovitelji, prvaki naše doline, čvrsti svoj rod, zavidali jim slavo, čmerni sosede!

To ni trajalo par let — dobro pol drugo desetletje. Še žive, razen dveh, vsi odborniki, še je

služit k Pugačovu, on je prijahal z dvema kazakoma naravnost na mesto zborovanja in je zahteval objasnjenja od naroda. Dva izmed šuntarjev izstopila sta iz tolpe, mu povedala nameravanje svoje in začela proti njemu stopati z očitanjem in groženjem. Narod je že bil pripravljen zdvijati. Deržavin je pa strogo nad njim zaupil in ukazal svojim kazakoma obesiti oba šuntarja. Povelje njegovo je bilo takoj izpolnjeno in zbor je razbežal. Generalni major Larionov, načelnik plemenitaškega legijona, odposlan za oslobodenje Ufe, se ni obnesel, kakor se je v obče od njega pričakovalo. „Za grehe moje (je pisal Bibikov) usilil se mi je bratec moj A. L., ki se je naprej sam ponudil poveljevati posebnemu oddelku, zdaj ga pa z mesta premakniti ne morem.“ Larionov je zaostal v Bakalah brez vsega dela. Nesposobnost njegova prisilila je glavnega poveljnika poslati na njegovo mesto nekda pred njegovimi očmi ranjenega in v vojni proti konfederatom že odlikovavšega se častnika, podpolkovnika Mihelsona.

Knez Golicev je prevzel načelništvo nad vojskami Freimana, Dne 22. januarja je šel čez Kamo. 6. februarja zjedini se je z njim polkovnik Bibikov, Mansurov — dne 10. Vojska vzdignila se je proti Orenburgu.

(Dalje prih.)

desnica žilava, trdna volja, bister duh, le na noge — „opasujmo uma svitile meče!“

Ne vdajmo se malomarnosti, na delo bratje, bliža se petindvajsetletnica, zopet se povrnemo prijetni časi!

Položimo vsak mal dar na narodni žrtvenik, hitro imamo vsotico, s pomočjo katere si omislamo društven harmonij. Ne samo brati, učiti se je treba, — duša vsega je petje!

Petje užigalo Vam je preje narodna srca, petje obudilo bode stare društvenike, opominjalo njih dolžnosti, privabilo obilo novih mož. Pokažimo sosedom — svetu, da bije v nas še nepokvarjena kri, da nismo ostareli, da smo živo deblo slovanškega plemena!

Domače stvari.

— (Slavjanskij v Zagrebu.) Zagrebški listi obširno in naidušeno popisujejo Slavjanskega koncerte. Dvorana „Hrvatskega Sokola“, kakor tudi galerije bile so vsakokrat polne. Od toliko stotin sedežev ni bil noben prazen. Občinstvo je vsaki točki burno, oduševljeno ploskalo. V nedeljo je Slavjanskij s svojo družbo peval v pravoslavni cerkvi, ki je bila polna odličnega občinstva. Poročevalec v „Obzoru“ piše o tem petji: To je bio raj na zemlji: niso ono zemaljski stvorovi pjevali, več nebeski angeli. Tko bi onakom pjevanju mogao odoljeti? Molitva onako pjevana i u narodnom jeziku treba, da dodje do Božjega prijestolja. Uz onakovu molitvu, čovjek treba da vjeruje i da postane bolji. Ruski pevci peli so zборе: „Gospodi pomiluj“, „Iže Heruvimi“, „Svjat, svjat, gospod Savaot“, „Svjati Bože“ in „Amin“. Ko je Slavjanskij prišel iz cerkve, ga je narod naidušeno pozdravljao. — Slavjanskij ostane v Zagrebu osem dni. — Po koncertu družijo se ruski pevci z dijaki in nezavisnimi meščani in vrste se napitnice in iskreni govori. V četrtek bode ruskim gostom na čast banket, pri katerem bodo peli hrvatski pevci in svirali tamburaši. — Gospodična Nadina v Zagrebu ni nastopila, ker je odpotovala v Pariz k oboleli sestrini.

— („Slovensko pisateljsko podporno društvo“) priredi svoj prihodnji večer dne 18. t. m. v čitalnični dvorani na čast D. Trstenjaku s primernimi govori in petjem, na kar p. n. člani že danes opozarja odbor.

— (Umrli) je danes zjutraj g. Feliks Magolič, oče g. Srečka Magoliča, v 59. letu dobe svoje. V. m. p.!

— (Relijevna karta Kamniških Alp) Znani fotograf Lergetporer na Bledu, ki si je stekel že mnogo zaslug za raširjenje domoznastva Kranjskega, izdelal je zelo plastično karto jednega najlepših gorških predelov naše domovine. Karta obsega ozemlje mej 32° 5' in 32° 25' vzhodne dolžine (od Ferra), ter med 46° 19' in 46° 28' severne širine; naslanja se točno na znano relijevno karto Juliških Alp, ki se v deželni muzeji vidi, in jo torej popolnoma na vzhodno stran, tako da so sedaj tudi vse Karavanke upodobljene. Ker so na tej karti višine v jednaki razmeri z dolžino in širino (merilo je 1: 25.000 prirode) predočene, zato si vsak ogledalec lahko popolnoma natančno sliko o naših goratih predelih napravi. Priporočamo g. Lergetporerju, naj izdela relijevno karto vse Kranjske, ali v manjem merilu, tako da bode tudi za šolsko porabo.

— (Velik požar,) bil je dne 6. t. m. v Orešji pri Mariboru. Požarne brambe iz Račjega, Maribora, Hoč in Frama prišle so na pomoč, a ker je bil hud veter, vendar niso mogle udušiti ognja. Pogorela so 12 gospodarjem stanišča, druga poslopja in mnogo raznega premičnega blaga. Škoda, ki je deloma zavarovana, ceni se na 80.000 gld.

— („Bosnische Post“) pobija vesti ruskih listov, da se pravoslavno prebivalstvo Bosne in Hercegovine zaradi glada hoče izseliti. Samo nekatere obitelji iz Gačkega in Nevesinjskega okraja dobile so dovoljenje, da se presele v Srbijo, a ko so tjakaj došle, so jih na meji srbske oblasti zavrnila. „Bosnische Post“ pravi dalje, da vlada neprestanu skrbi, kako olajšati bedo, ki je to leto zavladala v Gačkem, Bilečkem in Nevesinjskem kraju vsled slabe letine. Vlada je začela delati ceste, na katerih lahko vsak dobi dela, da ohrani sebe in svoje lakote.

— (Pevsko društvo „Lira“ v Kamniku) ima dne 15. t. m. v gostilni gosp. Jarneja Graška svoj redni občni zbor. Vspored: 1) nagovor predsednika, 2) poročilo tajnikovo in blagajnikovo,

3) volitev pregledovalcev računov in novega odbora, 4) posamični predlogi in nasveti. Začetek ob 8. uri zvečer.

— (Sneg v Dalmaciji.) Po nekaterih krajih zametel je sneg pote in ceste, da je promet ustavljen celo na državnih cestah. Namestništvo je brzojavnim potom odredilo, da se sneg odpravi in dalo okrajnim poglavarstvom potrebna denarna sredstva na razpolaganje.

— (Razpisana) je služba nadučitelja v Slavini. Plača 500 gold., priklada 50 gold. in stanovanje. Prošnje do 15. aprila.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Vadovice 10. marca. Sodba v pravdi proti izseljevalnim agentom proglasila se bode v sredo. Državni pravdnik predlagal je za glavne obtožence po 5 do 10 let, za pet manjših agentov po 1 do 5 let, za 13 gonjačev po 6 mesecev do jednega leta ječe.

Sofija 10. marca. („Polit. Corr.“) Preiskovalna komisija v zadevi majorja Panice in tovarišev bode na željo ministerskega predsednika Stambulova svoje delo, kakor hitro možno, dokončala. Obravnava utegne pričeti že tekom tega tedna. — Dvor se bode v kratkem za več tednov preselil v Plovdiv. Dan odhoda še ni določen. Princ Ludovik Avgust Koburški, brat princa Ferdinanda, ostavil je Sofijo, kjer je bival le teden dni.

Sofija 10. marca. Več častnikov so zaradi nezanesljivosti izbrisali izmed aktivne vojske in je premestili mej reservo.

Pariz 10. marca. „Temps“ javlja: Zastopniki Francoske na Berolinski konferenci v varstvo delavcev bodo: senatorja Jules Simon, Tolain, poslanec Burdeau, nek rudniški inženir in jeden socialističen delavec. Jules Simon je izjavil, da vsprejme mandat le tedaj, ako se francoski odposlanci poprej sporazume o svoji misli.

Dunaj 11. marca. Gospodske zbornice šolska komisija snide se jutri.

Budimpešta 11. marca. „Pester Lloyd“ piše: Kabinet Szapary bode se koncem tedna predstavil parlamentu. Ker Teleki izstopi, se bode najbrže velikemu županu grofu Zichy-ju ponudilo ministerstvo notranjih zadev. Glede poljedelskega ministerstva bode to odločilno, da bode tudi Erdeljsko zastopano. Da bi se predrugačila sistema, o tem ni niti govora. Smer notranje in vnanje politike ostane neizpremenjena, novi načelnik ministerstvu je od liberalne stranke mesa in krvi.

Berolin 11. marca. Kancelarska kriza že več dni razburja duhove in v višjih krogih je vse ločeno na dva tabora: na pristaše cesarjeve in pristaše Bismarckove. Kriza, ki je nastala zaradi narodno-gospodarske politike in zaradi socializma, nekaj pa tudi zaradi osebnih vprašanj, je zelo akutna in govori se, da je ostavka Bismarckova neizogibna.

Razne vesti.

* (Meščanska pivovarna v Plznji.) „Post. Cl.“ prinaša v članku o češki obrti nekaj podrobnosti o svetovnoznanej meščanski pivovarni Plznjske. Po tem članku zidati se je jela ta tovarna l. 1839 in končala se je l. 1842. Šteje vse vkup 252 deležev. Skromen bil je začetek, prva kuha znašala je le 64 veder in prvo leto skuhalo se je piva 3657 hl. Leto za letom se je bolj priljubilo izobno pivo in kupcev bilo je zategadelj vedno več. L. 1849 zvarila je tamošnja meščanska pivovarna 10865 hl, l. 1854 20.765 hl, l. 1859 41.830 hl, l. 1864 56.770 hl, l. 1860 108.034 hl, l. 1874 202.710 hl, l. 1879 216.320 hl, l. 1881 249.280 hl, l. 1882 274.000 hl, l. 1883 311.160 hl, in v preteklem letu dosegla je skoro že pol milijona. Vsaki dan zvari se lahko 1400 hl. Založniške kleti sestojajo iz 66 oddelkov in so 6 km dolge. Tovarna ima 5000 sodov za zalogo držeti po 50–60 hl in čez 100 tisoč sodov za prodajo. Samo 100 vagonov se porabi rujavlega premoga in 4000 navadnega črnega za kurjenje kotlov. Dividende znašajo že po 2700 gld. in do konca l. leta povišale se bodo gotovo do 3000 gld. Večkrat ponujali so se že visoke cene za nakup, a vselej so bile odbite. Neka angleška družba ponudila je vlani 25 milijonov gld., a odbita je bila.

* (Čuden samomor.) V Gentu umoril se je nek človek na neumen način. Za svoj pokop oskrbel si je sam rakev. Rakev dejal je na svojo postelj, prižgal na vsako stran mize dve sveči, vzel papir z narisano mrtvaško glavo in dejal papir mej

sveči. Potem jel je peti mrtvašnice in govoriti molitve za mrljce. Ljudje poznali so muhe tega čudaka in niso mislili nič budega. Končavši mrtvaško pesen in molitve, ulegel se je v rakev, prerezal si vrat in precej umrl.

* (Prekanjen nečak.) Gospa K. stanuje v Belgravi, najelegantnejšem delu Londona. Nedavno povabila je odlično družbo popoldne na čaj. Dve gospoji, grofinja S. in lady P. sta že pozvonili. Pred hišnimi dvermi čakajočima pridruži se eleganten gospod, je pozdravi z navadnim pozdravom in povpraša po njunem razpoloženju. Gospoda veli so v salon in akopram hišna gospa gospoda ni poznala, pozdravila ga je meneča, da je znanec prišlih gospa. Tedaj poklicali so gospodinjko venkaj. Prišlec zagradi smeje se srebrno in zlato mizno opravo s sladkorno šatuljo vred rekoč gospema: „Sedaj hočem teto malo ostrašiti“. Reče in odide. Nekaj minut pozneje se vrne lady in pravi preseščena zroč na mizo: „Menim, da je strežnik že vse namizje prinesel“. Gospi sta se komaj vzdrževali smeja, slednjič vendar reče grofinja S.: „Vaš nečak hotel Vas je malo ostrašiti in je odnesel nekaj srebrnih žlic!“ „Kako, moj nečak“, dejala je gospa plašno, „moj nečak je na Škotskem!“

Pravilnik

za izgotavljanje vodovodnih naprav pred hišami in po hišah mesta Ljubljanskega.

§ 1. Vodovodne naprave pred hišami in po njih je oskrbeti dotičnim gospodarjem. Vodovode po hišah smejo izgotavljati samo temu delu veščji in uradno uravnični instalatérji, kateri natančno poznajo dotične propise ter tudi morajo pod izgubo koncesije po njih ravnati.

§ 2. Predno se začne v kaki novi stavbi delati vodovodna naprava, treba vodstvu mestnega vodovoda predložiti ves načrt, kateri obsega višinski in talni prerez z osnovno uredbo in upisanimi obmeri (dimenzijami) cevi ter z oznamenilom vseh ventilov in odvodnih mest.

Ti načrti se lahko tudi ob enem s prošnjo za stavbinsko dovolitev predložijo mestnemu magistratu. Pri dotičnih komisijskih ogledih in razpravah mora biti potem navzoč kak uradnik vodovodnega vodstva.

§ 3. Za napravo vodovodov po hišah smejo se rabiti samo:

a) Svinčene cevi, enakomerno debele in močne ter iz popolnoma čistega blaga. Teža jim je na meter dolžine določena naslednja:

$\frac{1}{2}$ "	cevi ali 13 mm svetlobe po 2:80 kg
$\frac{3}{4}$ "	" " 20 mm " " 4:50 "
1"	" " 26 mm " " 7:25 "
$1\frac{1}{4}$ "	" " 33 mm " " 10:30 "
$1\frac{1}{2}$ "	" " 39 mm " " 12:50 "

b) Galvanizovane cevi iz najboljšega kovanega železa in preskušene s tlakom 15ih atmosfer. Cevi nad 40 mm velikega svetlobnega premera morajo biti iz litega železa. Lite morajo biti stoječe, znotraj in zunaj asfaltovane in preizkušene s tlakom 15ih atmosfer.

§ 4. Svetloba dovodnih cevij je odvisna od števila iztokov (pip), in določi jo mestno vodovodstvo po množici vode, kolikor se je bode najbrže rabilo po napovedbi gospodarjevi v napovedni poli, a določuje se izrecno, da se ne smejo rabiti cevi pod $\frac{1}{2}$ " = 13 mm velike svetlobe. Za razvodke od cestnega vodovoda do začetka navzgornjih cevij in od tod do prvega prihodnjega razvodka ne smejo rabiti se cevi, ki imajo manj nego $\frac{3}{4}$ " = 20 mm svetlobe, in po hišah, nad jedno nadstropje visokih, ne cevi, ki merijo pod 1" = 26 mm svetlobe.

§ 5. Cevi morajo, koder držé pod zemljo, položene biti do 1:50 m globoko, da so varne mraza. Ravno zato morajo tudi po hišah napeljane biti skozi prostore, po katerih ne zmrzuje, ali katerih stene ne morejo premrzniti, torej po glavnih zidovih ob njih notranji strani proti zaprtim, gorkim prostorom, po srednjih in prečnih zidovih, takisto ob kurjenih ali zaprtih prostorih. Cevi morajo proste ležati na ometu in naj bodo, koder je treba, z dvojno klobučino ovite. Paziti je, da se ne poškodujejo kako, n. pr. z udarcem.

Navzgorne cevi po hišah uložé se lahko tudi v izdoline (niše) po najmanj 8 cm globoke. Izdoline je obložiti in osamiti s tvarino, toploti nedovzetno, in opaziti jih z deskami, ne pa ometati jih.

Prehodni in iztočni ventili morajo tudi biti proti mrazu zavarovani.

§ 6. Pri vsakem zasobnem vodovodu je precej za vodomero, in sicer v kakem nemraznem prostoru, napraviti lahko pristopen zaporni ventil z izpusno pripravo za ves hišni vodovod. Koder ni vodomero, postaviti se morajo zaporni ventili tako, da je lahko pozneje vodomere udejeti.

Navzgorne cevi morajo zaradi lažega popravila imeti v vsakem nadstropju flanze.

Kjer je več navpičnih razvodkov, mora vsaka cev na svojem najspodnjem mestu imeti zaporno in izpusno pripravo.

Vse cevi hišnih vodovodov morajo imeti strmec proti izpusni pripravi, da jih je lahko popolnoma izprazniti.

§ 7. Da se preprečijo sunci po ceveh, rabiti se smejo za iztočne pipe le vijakasti ventili, in odvodki za kuhinje, klosete itd. naj kolikor mogoče imajo prehodne pipe.

Za glavne in prehodne pipe, na katere dovolj močno pritiska voda tudi z nasprotno cevi, smejo se rabiti tudi stožasti ventili.

Nikakor pa ni rabiti samozapornih pip.

Odprtine glavnih in prehodnih pip morajo biti prikladne premeru cevi, v katere se udelajo.

§ 8. Svinčene cevi je, koder se položijo v zemljo, položiti v majhne, suho sezidane prekope (kanale), prej pa popolnoma naravnati, da niso nikoder krive. Potem jih je primerno pokriti, da se ne zmečkajo, kadar se zatočiše gorenja zemlja.

Ako je svinčene cevi speljati pod prekopi kanali ali skozi prekope, treba jih je udejeti zaradi varnosti v hranilne cevi od litega železa.

§ 9. Pod vsako iztočno pipo je napraviti izlivek s sitom in odvodno cevjo.

Odvodne cevi ne smejo imeti pod 40 mm svetlobe, ter so lahko iz asfaltovanega ali emajlovanega litega železa, ali svinčene ali pa tudi kamenene. Voda se ne sme naravnost odtekati v kanale ali v stranišča, in vsaka cev mora na najspodnjem mestu imeti vodno zapiralo (sifon), katero je lahko snažiti.

§ 10. Straniške naprave naravnost iz cevi izplakovati, ni dovoljeno, ampak smejo se le z vodo iz malih rezervoarjev, ki morajo imeti ventil s plovkom najboljšje sestave, ali pa morajo biti po klosetnih pripravih zaporni ventili, ki ne sujejo. Da ne morejo plini iz kanalov prihajati v stanovišča, treba po klosetih povsod, koder se z vodo izplakujejo, napraviti zaporne ventile (sifone), ki imajo najmanj po 100 mm svetlobe.

§ 11. Pomije, perilno vodo itd. je dovoljeno izpeljavati v mestne kanale, straniški poplahki pa se morajo odvajati v gnojne jame, ki ne smejo imeti nikakršnega odtoka v mestne kanale.

§ 12. Tako zvanih hišnih rezervoarjev v obče ni dovoljeno napravljati iz zdravstvenih razlogov. Izjemoma jih dovoljuje mestnega vodovoda vodstvo, a napraviti je v njih ventil s plovkom za zapiranje in odvodno cev za preobilno vodo.

Reservoarji in kopelske kadi morajo imeti odvodne cevi toliko svetlobne, da se lahko hitro po njih odteka voda. Kadar so torej tudi do cela odprte vodovodne pipe, mora po odvodni cevi vsa voda lahko odteči. Vse odtočne in odvodne cevi morajo proti mrazu biti zavarovane takisto, kakor dotični dovodi.

§ 13. Jako priporočati je, da se napravijo požarni hidranti ali požarne pipe po hišah in obrtnih zavodih.

Ti hidranti in pipe morajo imeti zavoje, kakršne imajo aparati tukajšnjih požarnih gasilcev, ter se smejo rabiti le o požarih; zategadel so zaprti z mestno svinčeno plombo. Vselej, kadar so se rabili, treba takoj naznaniti vodovodnemu vodstvu, da se iz nava zaplombajo.

§ 14. Cevi mestnega vodovoda neposrednje spojit s parnimi kotli je prepovedano, pač pa se smejo hidravlični aparati in motorji, a le s posebnim dovolitvijo vodstva, spojit z mestnimi cevmi.

§ 15. Razvodki od dovodne cevi po zasobnih vodovodih smejo se izvesti šele 1 meter daleč od vodomer ali hišnega zapornega ventila, nikakor pa ne pred vodomerom, kar je strogo prepovedano.

§ 16. Razvodki od mestnih cevij do hiše dá izgotoviti mesto Ljubljansko ob stroških dotičnega hišnega gospodarja. Poleg tega oskrbi mesto navrt cevi, od litega železa sedlo s kovanim oklepom ali pasom, glavno zaporno pipo s ključem ter s hranilno cevjo in zaklopom (kapo) pa vodomer.

Stroški za te razvodke se bodo tako zaračunili, kakor da bi nasprotno si biše bile po jednoliki oddaljene od mestnih cevij. Dolžina cevi do hiše se bode torej vedno merila in štela od srede ceste.

§ 17. Vodovodne naprave po hišah morajo biti vse jako trdno izgotovljene. Zato se bode vsaka naprava, predno se bode začela rabiti, preizkusila z vodnim tlakom 10ih atmosfer, potem šele se bode dovolil dotok iz mestnih cevij.

Zaradi preizkušnje s tlakom treba o pravem času zglašiti se dotičnemu instalaterju pri vodstvu mestnega vodovoda. Ta preizkušnja se mora vršiti v pričo vodovodstvenega uradnika. Instalater mora tudi biti navzoč ter ob svojih stroških priskrbeti in pripraviti potrebno sesalko z manometrom. Vrh tega je dolžan, vodovodnemu uradniku razkazati vso napravo, kako je izdelana, ter tudi razvodke, klosete, kopeli in druge vodorabne priprave.

Za kakovost in trpežnost vodovodnih naprav po hišah pa ni porok hišnim gospodarjem mesto Ljubljansko,

§ 18. Ako bi se videlo, da instalater kake vodovodne naprave ne izdeluje solidno, ali pa ne tako, kakor ukazujejo ti propisi, ne bode se naprava, predno se ne odpravijo nje nedostatki, niti preizkusila s tlakom, in vsled tega tudi ne dovolil dotok iz mestnih cevij.

Hišnemu gospodarju se bode to uradno naznanilo.

Ako bi se to ponovilo, vzame se lahko takemu instalaterju dovolitev za izgotavljanje vodovodnih naprav popolnoma.

Loterijske srečke 8. marca.

V Linci: 47, 63, 77, 5, 73.
V Trstu: 75, 73, 43, 34, 28.

LJUBLJANSKI ZVON

stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

10. marca.

Pri **Stonu**: Wimer, Videsot, prof. Helmsberger in kapelnik Helmsberger z Dunaja. — Wertheimer iz Pečuha. Srebotnjak iz Trsta. — Čuček iz St. Petra. — Böttner, Lāsani iz Zadra. — Mauhard iz Gradca. — Dessauer iz Budapešte. — Arenz iz Tešena. — Demberger iz Tržica. — Pogačnik iz Gorice.

Pri **Malič**: Neuman iz Gradca. — Peče iz Tržica. Weiss iz Siska. — Moritsch iz Celovca.

Pri **Avstrijskem cesarju**: Rant iz Brežic. — Juvančič iz Zalega loga.

Pri **južnem kolodvoru**: Globočnik iz Kranja. — Pucel, Trtnik, Kerhin iz St. Jerneja. — Löker z Dunaja. Wagner s Saksonskega.

Umrli so v Ljubljani:

9. marca: Jovana Kosec, gostija, 76 let, Florjanske ulice št. 40, za oslabljenjem.

10. marca: Marija Lunder, kuharica, 51 let, Kravja dolina št. 11, za rakom. — Marija Rasp, posestnikova hči, 17 let, Kolodvorske ulice št. 5, za otrpnenjem srca.

11. marca: Feliks Magolič, krojač, 58 let, Rimska cesta št. 1, za jetiko.

V deželnej bolnici:

10. marca: Fran Šmergut, delavec, 27 let, za plućnim edemom.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
10. marca	7. zjutraj	736.8 mm.	2.8° C	sl. svz.	obl.	
	2. popol.	740.7 mm.	5.8° C	z. vzh.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	744.8 mm.	2.0° C	sl. vzh.	jas.	

Srednja temperatura 3.5°, za 0.7° nad normalom.

Dunajska borza

dné 11. marca t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danés
Papirna renta	87.95	—	88.15
Srebrna renta	88. —	—	88.25
Zlata renta	110.05	—	110.35
5% marčna renta	101.85	—	102.20
Akcije narodne banke	929. —	—	930. —
Kreditne akcije	314.50	—	315.75
London	119.35	—	119.30
Srebro	—	—	—
Napol.	9.43	—	9.43
C. kr. cekini	5.61	—	5.61 1/2
Nemške marke	58.35	—	58.32 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld.	50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	177	—
Ogerska zlata renta 4%	102	10	—
Ogerska papirna renta 5%	98	60	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	119	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	117	50	—
Kreditne srečke	100 gld.	185	50
Rudolfove srečke	10	20	75
Akcije anglo avstr. banke	120	161	25
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	220	—	—

Velečastiti prijatelji in človekoljubi!

Prošnja za milodare iz ljubezni do bližnjega za dve osobi iz občine Briže, župnije Kolovrat, v Litijskem okraju, ki sta vsled dobrotljivosti popolnoma obožali. Mož je 89 let star, je ni manj nego 27 vider ujel, leži že 11 tednov zaradi oslabljenja, sestra njegova je pa 76 let stara in je bila že 3krat v bolnici. Nemata s čim plačati stanovanja in kupiti drv in živil. Ne moreta prositi niti od hiše do hiše, da bi se preživela in ne umrla od glada. — Milodari prosijo se poslati pod **Jeannette Lewicky**, pošta Izlake, Zagorje na Kranjskem. (182—2)

Učenece

vsprejme se takoj za trgovino s steklom in porcelanom v Pulji. Kdor zna nemški, ima prednost. Pisma naj se name naravnost pošljejo.

(190—3)

Fran Perinsig,
trgovina s steklom in porcelanom v Pulji.

15 hektolitrov

dobre slivovke

se dobi pri

(169—5)

Francetu Prijatelj i v Tržiši, p. Mokronog.

Vino.

Podpisani proda 8 do 10 hektolitrov izvrstnega, garantirano čisto naravnega vina za v steklenice (buteljke) iz najboljših Haloških goric iz leta 1885.

P. Juršinci pri Ptui.

Ivan Grebenec,

(203—2)

učitelj.

Slavjanskij Agrenjev.

Ravnokar so izšle:

Russische Lieder aus dem Repertoire
der russischen Sänger-Gesellschaft

Dimitri Slaviansky d' Agreneff.

Für Pianoforte und Gesang von Anton Nastran.

Cena 1 gld. 20 kr., po pošti 1 gld. 25 kr.

(213)

J. Giontini v Ljubljani.

Srebrna kolajna na svetovni razstavi v Parizu 1889.

Dobiva se v vseh trafikah in prodajalnicah galanterij.

(4) Glavna zaloga: OTTO KANITZ & CO., Dunaj. (134)

Čudovite kapljice

sv. Antona Padovanskega.

To priprosto in naravno zdravilo je prava dobrodejna pomoč in ni treba mnogih besedij, da se dokaže njihova čudovita moč. Če se le rabijo nekoliko dnij, olajšajo in preženejo prav kmalu najtrdovratnejše zeločone bolezni. — Prav izvrstno ustrezajo zoper hemoroidne, proti boleznim na jetrih in na vranici, proti črevesnim boleznim in proti glistam, pri ženskih mesečnih nadležnostih, zoper bel tok, božjast, zoper bitje srca ter čistijo pokvarjeno kri. — One ne preganjajo samo omenjenih bolezni, ampak nas obvarujejo tudi pred vsako boleznijo.

Prodajajo se v vseh glavnih lekarnicah na svetu; za naročbe in pošiljave pa jedino v lekarni **Cristofolletti v Gorici**; v Ljubljani v lekarnah **U. pl. Trnkoczy** in **G. Piccoli**; v Trstu v lekarnah **C. Zanetti** in **G. B. Rovis**; v Beljaku v lekarni **dr. Kumpf**; v Postojni v lekarni **Fr. Baccarich**. (348—10)

Srbske narodne pesmi

o boju na Kosovu.

Iz zapišine

Ivana Mohorčiča.

V Ljubljani.

Založil **Dragotin Hribar**. —

Tiskala „Narodna Tiskarna“ 1889.

Knjižica bode gotovo vsakomu, ki se zanima za so-brate Srbe in njih pesem, dobro došla.

Dobiti je v „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani za ceno **30 kr.**, po pošti **32 kr.**

Cena gl. 3.75 S koledrom gl. 4.75

Američanska urazbudilom

na sidro

s po noči svetečo cifernico. Visokost 18 cm, s poklenim kovinskim okrovom.

MAYER-jeva tovarniška zaloga ur. Dunaj, I., Bauernmarkt 12.

Če se vzamejo tri ure, pošljejo se franko na vsako poštno postajo. (187—3)

Blago za obleko.

Peruvien in dosking za visoko duhovščino, predpisano blago za uniforme c. in kr. uradnikov, potem tudi za veterance, gasilce, telovadce, Hivré.

Sukno za billard in igralne mize, loden tudi nepremočljiv za lovske suknje, blago, ki se sme prati.

Potni plaidi od gld. 4—12.

Vse to ceneje kakor kjer koli in le najboljše trajne baže.

Jan. Stikarofsky v Brnu.

Največja zaloga sukna v Avstro-Ogerskej. Uzoreci zastoni. Za gg. krojaške mojstre najbogatejše in najlepše knjige uzorcev. Pošiljave nad gld. 10.—franko. Pri mojej konstantnej zalogi gld. 200.000 in pri mojej svetnej trgovini se razume samo po sebi, da ostane mnogo ostankov, in ker mi ni moč od njih pošiljati uzorcev, vzamem tako naročene ostanke nazaj, jih zamenjam ali pa denar nazaj pošljem. Barva, dolgost, cena morajo se navesti pri naročbi ostankov.

Dopisovanje v nemščini, madjarščini, češčini, poljščini, italijanščini in francoščini. (141—5)